

השבת רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

וירד חיים שאולה ...

(אוצר היראה - חיים, מ"ו)

עיקר התיקון של כל אדם הוא כפי התורה ומעשים טובים שמסוגל בחייו, שעל-ידי-זה זוכה אחר-כך בעת מיתתו שנשמתו עולה למעלה וגופו יורד למטה. אבל נשאר בו רושם מחיות נפשו, שהוא סוד הבלי דגרמי המבואר בזהר הקדוש, שהוא סוד השם, ששואלין את האדם אחר מיתתו מה שמו, שהוא בחינת נפשו הנשארת עמו בקבר. וכל תיקונו על-ידי שמתקשר מתוך קבורתו בארץ דייקא (תכלית גשמיות המקום) לשורש נפשו ורוחו ונשמתו, עד שיזכה על-ידי קבורתו בארץ דייקא לעלות ולכלל בבחינת למעלה מהמקום (וביותר מסוגלת לזה קבורת ארץ-ישראל, שעליה נאמר: **וכפר אדמתו עמו**, כי על-ידי קדושת ארץ-ישראל זוכין ביותר לעלות ולכלל מבחינת המקום לבחינת למעלה מהמקום, שעל-ידי-זה נתכפרין כל העוונות).

אבל כל זה אי אפשר לזכות כי אם על-ידי הצדיק

הגדול, שזכה בחייו לשבר כל תאוות עולם הזה וכו' וכו', עד שזכה להכלל בבחינת למעלה המקום, שהוא בחינת הבעל השדה, שכל תיקון נפשות ישראל על ידו.

ואוי להם לרשעים החוטאים בזה

העולם, ולא די להם בזה, אף גם הם חולקין על הצדיק-האמת, ועליהם נאמר: **ומקלליו יכרתו**, כי הם נכרתים משורשם, כי נשארים קבורים בגשמיות הארץ ואינם יכולים להגביה עצמן למעלה, שזה עיקר סוד הכרת רחמנא לצלן, כמובא. וכמו שמצינו ביותר אצל קרח, שחלק על משה **וירד חיים שאולה**, כי נפסק משורשו בחיים חיותו וירד לתוך גשמיות הארץ עם כל חיותו, שזה סוד הכרת כני"ל. וסוף כל סוף יהיה עלייתו ותיקונו על-ידי משה, כי הצדיק-אמת הם בעלי חסד ורחמים כאלו, עד שהם מעלים את כל הנפשות, אפילו הירודים מאד לעמקי תהום תחתיות, גם אותן הנפשות מעלים אותם לשורשן, לבחינת למעלה מהמקום, וסוף כל סוף יעלו ויתקנו גם אותן הנפשות של החולקים עליהם גם-כן, בבחינת **מוריד שאול ויעל** שנאמר על קרח, רק שצריכין לסבול מרירות גדול וצער גדול וקשה ומר ימים ושנים הרבה (כמו שמצינו אצל קרח ועדתו), עד שסוף כל סוף אחר כל המרירות דמרירות שסבלו וחרפות ובושות בלי שיעור וערך, יצטרכו עוד להתבייש הרבה ולבוא לפני הצדיק-האמת בחינת משה ולקבל תיקון על ידו.

סיפור

(סיפורים - השמטות, י"ז)

מר' אפרים ברבי נפתלי, תלמיד רבינו ז"ל.

☺ בעת שנסע מאומן לארץ-ישראל, על הדרך בא אליו חכם

והיה מקשה לו קושיות וחקירות, והיה מבלבל מוחו ביום השבת. והשיב לו, שכעת אין לו זמן לזה, רק במוצאי-שבת יבוא אליו, ויתרץ לו הכל בתירוץ אחד.

☺ ובמוצאי-שבת בא אליו, בעת שהיה אוזח הכוס לעשות

הבדלה. קרא אותו אליו ואמר לו: בספרים הקדושים ובוזוהר הקדוש מובא, שיש גהינם הנקרא שאול. הלא קשה: למה נקרא שמו 'שאוּל'! אלא, שזה הגהינם הוא לאלו המקשים ושואלים קושיות ושאלות - ומרימים לו הכתונת ומלקים אותו ואומרים לו: שאול! [תשאל!] אבל

אני מאמין בה' יתברך, ואומר: **הנה א-ל ישועתי אבטח ולא אפחד...** ועשה אז ההבדלה, והוא יצא בפנים כשולי קדרה.

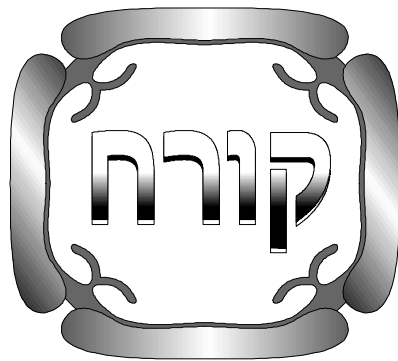
תיקון הברית

(אוצר היראה - ברית, מ"א)

☸ עיקר הנקודה הקדושה (שעל-ידה נתבטלין כל החרפות וכל האבות רעות שהם בחינת ערלת-לב) הוא בבחינת ברית. וכל ישראל, על-ידי שהם נמולים ומעבירים הערלה דחפיא על ברית, על-ידי-זה כולם הם בבחינת קדושת הברית, בחינת צדיק, בחינת קדושת הנקודה הני"ל; ומשם, מבחינת ברית, בחינת **צדיק יסוד עולם**, נמשכין כל ההולדות כידוע, ועל-ידי-זה נמשך אור הנקודה הקדושה מדור לדור, מאב לבן וכו', לדורות עולם.

אך מחמת שהסטרא אחרא כרוכה אחר הקדושה מאד,

ודייקא במקום שהקדושה גבוהה ביותר, שם הם מתגברים ביותר, ועל-כן ברוב הזווגים וההולדות נאחזין שם דייקא החרפות ואהבות רעות ביותר, בבחינת הקליפה החופה על הפרי, ומשם כל התאוות שעל-ידם נתעלם אור הנקודה הקדושה.

☸ וזה כל העבודה של האדם, להתגבר להמשיך אור הנקודה הקדושה אל לבו על-ידי הבחינות המבוארים בפנים, כדי לבטל על-ידי-זה כל החרפות רעות השורין על לבו, הנמשכין משבירת כלים, ונאחזין בו ביותר מחמת שלא נתקדש אביו בשעת המשכת ההולדה שלו כראוי. ועל-כן החיוב ביותר על אביו ללמד עם בנו

תורה ולדבר עמו מוסר ויראת-שמים; ובנו קודם לכל אדם, כדי להאיר על-ידי-זה הנקודה הקדושה של בנו, כי מחמת שעצם הנקודה הקדושה של בנו נמשכת ממנו מחמת שהוא מזרע ישראל וזכה לקבל הארת הנקודה הקדושה על-ידי אביו, וכן למעלה למעלה עד השבטים, עד יעקב אבינו, עליו השלום, עד אברהם אבינו שהוא הראשון שהתחיל להמשיך אור הנקודה הני"ל לו ולזרעו אחריו לדורות עולם.

אך מחמת שכן גם להפך, שגם החרפה השורה על לב בנו הוא

☸ גם-כן על-ידי ההולדה של אביו, על-ידי שלא קידש עצמו אז כראוי, על-כן האב בעצמו מחויב ללמד עם בנו תורה, בכדי לתקן כל זה, להאיר הנקודה הקדושה בלב בנו על-ידי לימוד התורה, עד שעל-ידי-זה יתבטלו כל החרפות ואהבות רעות השורין על לב בנו, ויזכה לקיום התורה.

חיי מוהר"ן

(תקמ"ד)

☸ פעם אחת הייתי קובל לפניו על עניני, והייתי אומר לפניו בדרך קובלנא **יגעתי בקוראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלקי**; והרים ידו מעט ואמר בלשון רכה: **אם-כן מה לעשות** [כלומר כי בודאי אסור להרהר אחריו יתברך ובודאי צדיק ה']. אחר-כך ענה ואמר לי: הלא אם דוד המלך עליו השלום אמר יגעתי בקראי נחר גרוני היה כפשוטו, שכבר קרא כל כך עד שהיה עייף ויגע ממש בקראו, ונחר גרונו ממש בפשיטות, אבל אתה תהילה לא-ל עדיין אתה בכוחך וכו'.

(לקוטי עצות - צדיק, קיג-קכא)

• שאור וחמץ שבלב האדם הוא המסית את האדם שיהרהר אחר תלמידי חכמים שבדור ולומר זה נאה וזה לא נאה, ועל ידי תיקון הברית מבטלין השאור והחמץ שבלב.

• על-ידי התקשרות לצדיקים אמתיים, על ידי זה זוכין לתשובה שלמה ולכפרת עוון ולהמתיק ולבטל כל הדינים ונעשה על ידי זה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

• כל הדברים שבעולם וכל החכמות שבעולם, הכל כאשר לכל צריכין לקשר לה' יתברך, ומי שאינו מקשרם לה' יתברך הוא בבחינת נרגן מפריד אלוף, שמפריד אלופו של עולם. וגורם חס ושלוש פגימת הלבנה גלות השכינה. כי כל אדם באשר הוא שם הוא צריך לקשר שכלו ממקום שהוא, להתורה ולה' יתברך. וכל זה נתקן על ידי התקרבות לצדיקים אמתיים. כי הצדיקים האמתיים הם מעלין ומקשרין הכל לה' יתברך על ידי שיחתן שמשכיחין שיחת חולין בעסקי העולם. כי גם שיחתן של צדיקי אמת יקרה מאד, כי על ידי שיחתן דייקא הם מקשרין הכל לה' יתברך, אפילו הרחוקים מאד, ואזי כל דינין מתעברין וכל חובין אתכפיין וכל נהורא וכל שלימו אשתכח.

• לעתיד לבוא כתיב לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה. אבל מי שהוא מקורב לצדיק אמת אזי יחזיק ויאחוז עצמו בהצדיק ויהיה נשאר קיים ולא יהיה ננער עם הרשעים (שיחות הר"ן, סימן כ"ב).

• גודל הרחמנות שעל הנשמות בעולם הבא אין לשער. כי יש נשמות שמונחים ערומים ממש וצועקים בקול מר מאד ואין מי שירחם עליהם, כי שם אין מועיל שום רחמנות. אבל מי שזוכה להתקרב לצדיק אמת, הוא יכול לרוץ אליו ולקבל משם מלבוש לנשמתו. ועיין בפנים עוד מזה (שיחות הר"ן, סימן כ"ג).

• מעלת הזוכה ליתן מעות לצדיקי אמת אין לשער.

• מי שמדבר [רע] על הצדיק, הוא ממש כאילו מדבר על ה' יתברך ונקרא אפיקורוס, כמו שאמרו רבותינו ז"ל.

• מי שאינו שומע [ולא/ו] ציית לדברי חכמים אמתיים, הוא יכול להשתגע על ידי זה.

• מי שאינו מקושר ומקורב לצדיק אמת, אזי כל עבודתו הוא רק כמו מי שמעקם עצמו ומתדמה לחברו כקוף בפני אדם, כי אין ממש בעבודה כי אם על ידי הצדיק האמת.

תפילה

(לקוטי תפילות א', נ"ו)

• מלא רחמים, למדנו איך לזעוק ולבכות ולקונן ולספוד על הסתלקות הצדיקים האמתיים, באופן שנוכה לעורר רחמין על עניים כמונו היום, שתורנו ותלמדנו איך לבקש ולחפש ולמצוא את הצדיקים האמתיים שבדור הזה, שיש להם כח להנהיג אותנו בדרך האמת, ולקרבו לתורתך ולהשיבנו אליך באמת. ונוכה להתקרב אליהם באמת ובשלמות, להאמין בדבריהם [הנאמנים] הנעימים באמונה שלמה באמת שכל דבריהם ושיחותיהם צריכים לימוד, כי גם בשיחתם שיחת חולין נעלם בהם תורה נפלאה וסודות עלאין ורוזין הרבה. ואטה אזני ואקשר דעתי היטב לשיחתם הקדושה, עד שאזכה שיקשרו אותי על-ידי שיחתם אליך באמת.

• רחם עלינו למען שמך, חוסה עלינו כרוב רחמין, והדריכנו באמתך ולמדנו איך לבקש ולחפש את הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ואיך להתפלל ולהתחנן לפניך על-זה באמת, באופן שנוכה למוצאם ולהתקרב אליהם באמת, והם ירחמו עלינו ברחמיהם הגדולים ויקרבו אותנו כולנו, כל אחד ואחד ממקומו באשר הוא שם, אליך לתורתך ולעבודתך באמת, עד אשר יוציאו אותנו לגמרי מכל המקומות הרעים שנפלנו לשם, כל אחד ואחד לפי מקומו שירד לשם ונתרחק ממך כמו שנתרחק, מכולם יוציאו אותנו ויקרבונו אליך וישיבו אותנו בתשובה שלמה באמת ובלב שלם, באופן שתתקשר ותתחבר חכמה תנאה בחכמה עלאה, ויהיו נעשים יחודים גדולים ונוראים על ידינו תמיד.

• חומל דלים, חמול עלינו ברחמין וקרבונו מהרה לצדיקים אמתיים שבדור הזה אשר כל תקוותינו בעולם הזה ובעולם הבא

על-ידם, כי הם חיינו ואורך ימינו לעולם ועד. רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, חננו ועננו ושמע תפילתנו, כי אתה שומע תפילת כל פה, ברוך אתה שומע תפילה.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, י"א)

• מעלת מצוות הצדקה הוא בלי שיעור, וכל התורה וכל תיקון העולמות תלוי בזה, כי הכל נברא בשביל כבודו, וכל כבודו נתגלה על-ידי הצדקה, שעל ידה נעשה כלי לקבל השפעת הנועם העליון שעל ידי זה נעשה הולדה ונתגלה כבודו, ועל כן שקולה צדקה ככל התורה כולה, כמאמר רבותינו ז"ל.

• אבל צריכין להרבות בצדקה מאד, ולבקש מה' יתברך שיזכה לקיים מצוות הצדקה כראוי, שיתן הצדקה בלב שלם למען שמו יתברך באמת ושייזמין לו ה' יתברך עניים הגונים לזכות בהם, כי עיקר תיקון הצדקה שיתגדל כבודו יתברך על-ידי זה כנ"ל; על-כן צריך לכוון בצדקתו רק בשביל כבוד ה' יתברך, לא בשביל כבוד עצמו, חס ושלוש. לא כמצוי בכמה אנשים שנותנים צדקה רק למי שיש להם ממשלה וכבוד בעולם, ועל כן הצדקה גם להם לכבוד, ועל עניים הגונים וכשרים העוסקים בתורה ועבודת ה' באמת, אינם משגיחים כלל ומעלימין עיניהם מהם; נמצא שהצדקה שנותנים הוא רק בשביל כבוד עצמן. ואף על פי שבדאי גם בזאת הצדקה יש נקודות טובות, אבל על ידי צדקה כזאת אין נעשה הכלי הנ"ל בשלמות, לקבל על ידה שפע נועם העליון בשלמות.

• ועל כן עיקר תיקון הצדקה שתהיה בבחינת מנחה, שהיא קרבן עני שנתיתו מועטת, ועל כן אינו מתפאר בה, רק כוונתו בקרבנו רק לשמים לבד. כמו כן העשיר, אף על פי שנותן הרבה לצדקה, חלילה לו להתנאות בנתינת הצדקה ולהתכוון בה לכבוד עצמו, רק אף על פי שיתן לצדקה הון רב, אף על פי כן יהיה בעיניו כעני, כי באמת נגדו יתברך הכל עניים כמו שנאמר **מי הקדימני ואשלם**, כי הכל רק ממנו יתברך כמו שנאמר **ממך הכל ומידך נתנו לך**. ועל כן דוד המלך עליו השלום בעת שנתן הון רב לנדבת בית המקדש אמר **ואני בעניי הכינותי** וכיו"ב כי החזיק כל נתינתו לעניות. וצדקה כזאת יקרה מאד כי היא בחינת מנחת עני שחביבה מאד, מחמת שכוונתו רק לשמים בלי שום התפארות עצמו כלל, ועל כן נקראת צדקה כזאת בשם מנחה בחינת מגישי מנחה בצדקה (תפילת המנחה - הלכה ו', אות ד').

מכתב

(מספר אָבִי הנחל - מכתב ה')

◀ ב"ה, חצות ליל שישי כ"ו תשרי תשי"ט.

לידיד לבי התאב וכמה לחזות במחזות הצחצחרת הצפונות וגנוזות, מר זלמן שזר, ירום ה' קרן ישעו, ויפקח עיני שכלו להבחין ולראות האמת עין בעין.

בימינו בא שודד בגבולנו והוא ראש לכל צוררינו, שם מצור ברזל עלינו, טמן מוקשים בדרכנו, פרש רשתות לרגלנו, עיניו לטש ושינוי חרק עלינו להתגולל ולהתנפל עלינו לכלותנו ולהשמידנו, ובכל יום ויום מתחדש ומתגבר עלינו, כוס תרעלוי להשקותנו, ואין ביכולתנו כלל לעמוד כנגדו. לכך הפליא ה' לעשות עמנו והקדים רפואה למכה, והוריד לנו הצדיק האמיתי, ראש ומובחר מכל בחירי צדיקייא, שהוא הרבי ומנהיג שבדורנו ושל כל דורות הבאים, להשקות כל הארץ חכמה ודעה את ה', בנהרי נחלי חכמתו ותיקונו ועצותיו העמוקות, לטהר טמאים, להרחיץ צואים, להלבין כתמים, לזכות אשמים, לכפר זדונים, לקרב רחוקים, לקבץ נדחים ואובדים, להוציא ממסגר אסורים, לשמח לב נדכאים ונידוים! אשרי הזוכה להינצל מן הטועים והתועים בחושך ואפילה לבל יראו ויביטו באור הצדיק האמיתי שהוא שורש כלל כל הצדיקים שבכל הדורות, והוא יגמור בשלמות כל התיקונים שהתחילו הצדיקים שבכל הדורות, ויתקן כל העולם בתכלית השלמות, ובגודל כוחו יכניע ויבטל כל המינות ואפיקורסות מן העולם, וימשיך אמונה גדולה בעולם, ויאיר לכל אחד התגלות אלקותו בהתגלות נפלא מאוד אשר עדיין לא נשמע ולא נראה כזאת מימות עולם...

ישראל דב אודסר